

چون نسیم سحری بچہ صبر بنا کر کنہ	باغ را بلبس خوش نصیبی یادگار کنہ
کاسکی طوطا تازہ بویا صبح	خیزد از خواب و نوای طرے بنا کر کنہ
انگہ دل بچہ فرگشتا سزا	عصر خام از سرے مہر سر یادگار کنہ
بے نیازت عشق فرخون باغ	باغ غمیست کہ جان و جهان بنا کر کنہ
دل بچہ خون سا کز رخ فوٹ	جان و سر فوٹ لب سرخ نون بنا کر کنہ
دلناے کہ لیسرت میاں	عجز نیست اگر دوشی عمار کنہ
تا کز ریت کہ در از سر گردن	ہر کہ رخ جانان در نظر کنہ
باردیف مرگان صنف سخن فوٹ	کے نظریں مہ قاضی یادگار کنہ

طبع غور و فکر اگر شعر سر بہر چہ نام
 مہراں را بنسخ حضرت یادگار کنہ

